

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstiones Canonicae De Decimis

Friderich, Melchior

Ingolstadii, 17010 [i.e. 1710]

Quæstio V. An in concursu Creditorum decimator sit præferendus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61677)

h. t. Rebuff. q. ult. n. 19. Moneta c. 8. q. 4. n. 61. Barbol. de Offic. Parochi c. 28. §. 4. n. 9. ac alij, argumento ab alimentis petito, super quibus cum de præterito admittatur transactio *l. De alimentis C. de Transact. & l. Cum ij ff. eod.* iidem DD. etiam compensationem super decimis præteritis admittunt. Verum nec in istis locum habere debet compensatio, si dolo solutæ non fuerunt, saltem eum in finem, ut postea exceptio compensationis opponi posset: tunc enim opponens Parochianus exceptione doli repelleretur.

680. Hactenus dictis non obstant, quæ *n. 677.* opposita sunt. Respondetur enim in primis, illam regulam ex *l. 46. ff. de Fure fisci* suam, ut ple-ræque alia, exceptionem pati, nimirum in tributis, alimentis &c.

Et sic ob paritatem rationis etiam in decimis. Pariter non valet, quod ibi dicebatur, decimas proprie dictum tributum non esse: etsi enim proprie loquendo tributum non sint, habent tamen cum eodem magnam affinitatem & similitudinem: quæ de causa argumentum desumptum à tributo ad decimam est probabile, forte, frequens, & utile, uti loquitur Nicol. Everhard. *in locis Legalib. loc. à tributo ad decimam n. 1.* nisi in aliquo casu specialis ratio pugnet pro illo, quæ non procedit in ista; cujusmodi casum attuli supra *n. 133. & seqq.* quod ultimo loco afferebatur, non oppugnat comunem sententiam, cum à Deposito & Comodato ad decimas nemo argumentum ducat, ob rationem *cit. n. 677.* adductam.

QUÆSTIO V.

An in concursu Creditorum Decimator præferendus sit?

SUMMARIUM.

681. *Opinio & rationes affirmantium.*

682. *Quoad decimas jam separatas præfertur decimator omnibus creditoribus.*

683. *Præferendus quoque est, si fructus indecimati adhuc extant nondum cum alijs fructibus commisti.*

684. *Aut, si decima fructuum*

pars separata adhuc extat, tamen si cum alijs fructibus commista.

685. *Imò, licet fructus indecimati commisti sint cum alijs.*

686. *Nontamen, si decima vel fructus indecimati non amplius extant.*

687. 688. *Solvuntur opposita. Deci-*

81 **D**ecimis competere jus prælationis in concursu creditorum asserunt, easque in prima classe constituunt, Beutherus de *Jure Prælationis* p. 1. c. 11. Carpz. p. 1. *Jurisprud. For. Const.* 28. *defin.* 54. & l. 4. *Respons. Jur. Elect. tit.* 2. *resp.* 12. n. 6. Berlich. *Concl. Pract.* p. 1. *concl.* 64. n. 108. & Struvius *Syntagm. Jur. Civ. exercitat.* 44. *tit.* 5. n. 47. Jure Bavarico in quarta classe constituendas esse videri potest: eò quòd *tit.* 2. *art.* 6. *Edictalis Processus* in illa classe collocentur stèuræ seu tributa: his enim æquiparari decimas dictum est n. 671. & n. 678. Cùmque ratione tributorum & collectarum Magistratus in concursu creditorum statim post sumptus in curationem debitoris ægroti factos ponantur, ac reliquis creditoribus, licet expressam anteriorem hypothecam habentibus, præferantur, ut ex *l. satis notum* 4. C. *In quib. caus. pign. tac. contr.* & l. 1. C. *si propt. publ. pens. vend. fuer. celeb.* tradunt *Pract. Papin. in form. libell. act. hypoth. §. sub ead.* n. 16. Joan. Köppen *decis.* 28. n. 18. Carpz. *cit. resp.* 12. n. 2. eò quòd bona subditorum pro tributis etiam futuris fisco sint obligata. l. 1. C. *In quib. caus. pign. tac. contr.* l. 40. §. 3. ff. *de Jure fisci.* quo casu prælationis quoque privilegium competere expeditum est, *arg. l. 9. §. 11. ff. qui potior. in pignor.* idcirco ob paritatem inter tributa & decimas, istas eodem prælationis jure, quo

fiscus quoad tributa, gaudere dicendum videtur: eò quòd fiscus & Ecclesia à Jure æquiparantur, uti ex l. 1. C. *de SS. Eccles. §. sinimus junct. Gloss. in Auth. de non alien. reb. Eccl. Can. Quid ergo junct. Gloss.* 23. q. 4. post Bald. Panorm. Paul. Castr. Salicet. Azon. ac alios fusè ostendit Everhard. *in Topic. loc. à fisco ad Eccles.* Verùm hie quoque distinctione opus est, nec admittenda universalis quorundam doctrina de privilegio prælationis decimatoribus competente.

Assert. I. Quando decima pars 682 jam separata est, & vel ab ipso colono vel ab alio averfa aut ablata fuit, & adhuc extat, præferendus est decimator omnibus creditoribus. Assertio certa est, & patet ratio: quia separatione factâ dominium fructuum decimatorum acquiritur decimatori, juxta dicta n. 624. At nullum jus vel privilegium fortius esse potest, quàm liberum & nulli hypothecatum dominium. l. *Deposui* 38. ff. *de Peculio.* l. *Procuratoris* 5. §. *si dedi* ff. *de Tribut. act.* estque ille, qui vindicat, ante privilegia. l. *si ventri* §. *in bonis.* ff. *de Privil. Credit.* & l. *In rebus* C. *de Jure dotium.* Nec res sua cuiquam auferenda est. l. *Id, quod nostrum* ff. *de R. J.* Neque, qui rem suam vindicat, propriè dici potest concurrere, cùm verè creditor non sit, eò quòd deberi nobis non possit, quod nostrum est, ut loquantur Interpretes *V. Debetur Instit. de*
V v *Action.*

Action. prin. sicut acquiri amplius non potest. §. *si rem. Inst. de Legat.* §. *sic itaque discretis Inst. de Action. & c. Inter dilectos de Fide Inst.* quia dominium non nisi una ex causa contingere potest. l. 3. §. *Ex pluribus ff. de acq. vel amitt. poss. l. Non ut ex pluribus 159. ff. de R. J.* Concordat Jus Bavaricum ad *Edict. Processum tit. 2. art. 14. & 24.* ubi dominus rei omnibus creditoribus præfertur.

683 *Assert. II.* Si fructus, ex quibus decimæ debentur, adhuc extant, sive apud ipsum colonum earum debitorem, sive apud alium, & cum alijs fructibus commisti non sint, præfertur decimator omnibus creditoribus, sicut in casu priore. Est hæc quoque assertio indubitæ vera, cum certum sit ex dictis n. 627. quod fructus, ad quemcunque perveniant, cum onere decimarum transeant. Et quamvis utilis rei vindicatio, quam plerique decimatori ante decimarum à reliquis fructibus separationem concedunt, probabilius non competat juxta dicta n. 628. competit tamen actio personalis in rem scripta contra quemcunque fructuum nondum decimatorum possessorem, ut tenent omnes DD. & dictum est n. 631. ut ad eò solvendæ sint ante omnia decimæ ex fructibus extantibus, antequam in alium alienentur; vel si alienati sunt, tenetur novus possessor, v. g. emptor aut creditor, cui in solutum dati sunt, ad

eas inde solvendas. Assertio procedit, sive fructus adhuc pendeant, sive solo separati jam sint. Allata enim ratio utrimque valet.

684 *Assert. III.* Si decima fructuum pars vel ab ipso colono, qui eam jam separaverat, vel ab alio commisceatur cum alijs fructibus, ita ut discerni nequeat, præferendus est decimator alijs creditoribus, sicut in gemino priore casu: dummodo fructus commisti extant. Ratio patet: quia non obstante commissione (sive hæc facta sit volente decimatore, sive hoc inscio & invito) competit decimarum domino rei vindicatio. §. *quod si frumentum 28. Inst. de R. D.* tamen si decimæ frumenti commisceantur cum frumento debitoris sine consensu decimatoris, acervus frumenti non fiat communis, uti res fiunt communes per confusionem juxta §. 27. *Inst. eod.* competit tamen parti non possidenti actio in rem pro modo cujusque frumenti juxta arbitrium Judicis, ut hic æstimet, quale cujusque frumentum fuerit, uti loquitur Imper. *cit. §. 28.* Ex eo autem, quod decimatori in tali casu competit rei vindicatio, consequens est, quod omnibus creditoribus sit præferendus, ut patet ex dictis n. 682.

685 *Assert. IV.* Præferendus est decimator alijs creditoribus etiam tunc, quando fructus indecimate commisti sunt cum alijs fructibus. Constat ex dictis n. 683. cum deci-

mæ

684
mæ solvendæ ante omnia sint ex fructibus extantibus. Neque obstat commistio cum alijs fructibus facta, sicut non obstat rei vindicationi, quando res mea commista fuit cum aliena. Nam extant adhuc iidem fructus, ex quibus ante commistionem solvendæ erant decimæ: quamdiu autem fructus extant, tandiu manet obligatio decimas inde ante omnia solvendi, ad quemcunque illi pervenerint.

686
Assert. V. Si vel decimæ vel fructus nondum decimati à colono aut ab alio consumpti vel destructi sunt, privilegium prælationis non competit decimatori. Ita sentio cum Illust. D. Schmid *ad Edict. Process. tit. 2. art. 6. n. 15.* Ratio est: quia domini rerum defraudatarum non amplius extantium non habent privilegium prælationis inter reliquos creditores vel reale vel personale: neque legitur alicubi speciale quidpiam statutum in favorem Ecclesiæ, cuius decimæ sunt defraudatæ.

687
Non obstat, si quis dicat, rei vindicationem competere etiam adversus illum, qui dolo desijt possidere, eò quòd dolo pro possessione habeatur. *l. 15. l. 27. §. 1. & l. 63. ff. de R. V.* Nam hoc duntaxat tunc procedit, quando res mea furto subtrahita, deposita, vel vendita, adhuc extat, & in antiquum statum restitui potest: non verò, si condemnatio fieri debeat in id, quod actoris interest.

Pariter non obsunt, quæ de Fiscis 688 privilegio n. 681. allata sunt. Ideò enim tacitam illam hypothecam in bonis subditorum, & prælationem in concursu creditorum habet, quia onera fisci inhærent fundis; at decimæ sunt merum onus fructuum, ut constat ex dictis n. 137. & seqq. Argumentum à Fisco ad Ecclesiam, & à Tributo ad Decimas bene ducitur; at solum tunc, quando utrimque par est ratio, ut bene observat Everhard. *l. c. n. 18.* At, ut modò dixi, dispar hîc est ratio. Estque latum cæteroqui discrimen inter tributum & decimas, ut ostendi n. 143. & 147. Neque tacita hypotheca constituta cuiquam est in bonis alterius, nisi ubi Jura id exprimunt, ut demonstratum est supra n. 150. Nullibi autem Jure expressum est, quòd Ecclesia ratione decimarum eam habeat in bonis fidelium. Idem est de privilegio prælationis in concursu creditorum: nam etiam hoc admittendum non est, nisi ubi Jura concedunt. Denique non obstat auctoritas DD. quos n. 681. pro hoc prælationis privilegio adduxi: cum loquantur de suo Jure Patrio, nimirum Saxonico, quo constitutum est, ut census, pensiones, & decimæ Ministris Ecclesiæ & pijs causis debitæ alijs debitis præferantur.

V V A QUÆ.